

kunde der vel være Spørgsmaal om at medtage flere, saasom Hjulenes Størrelse (Diames-ter), om Vognene have Fjebre m. v., men da disse Momenter ikke kunne ansees for at være af særdeles stor Bigtighed, og Erfaringen først bør vise, om hyderligere Bestemmelser ere fornødne, er der ikke fundet Anledning til dertil at tage Hensyn.

I Henseende til enkelte af Udkastets §§er bemærkes:

til § 1.

En Følgbrede af $1\frac{1}{2}$ a $1\frac{3}{4}$ Tomme, som endnu forekommer i flere af Landets Egne, maa ansees utilbørlig og skadelig for Veiene, hvorfor det i Almindelighed bør fastsættes, at enhver Vogn, der er forspændt med 2 eller flere Heste, skal idetmindste have 2 Tommers brede Hjulfølg. De foreslaaede Bestemmelser for Hjulfølges Bestaffenhed for alle Kjøretøier maae ansees for tidsvarende og i høj Grad tilraadelige.

til § 2.

De hert indeholdte Forfrifter for Kjøretøier, der benyttes til Personbefordring for Betaling, maae ansees for meget vigtige. Vogne, der befordre 5 a 7 Personer og deres Rejsedods, maae allerede henregnes til de sværere, og det turde ikke være formeget forlangt, at de skulle have 3 Tommers brede Hjulfølg. Denne Bestemmelse vil være til særdeles Gavn for Veiene. At Vogne, der ere indrettede til mere end 7 Personer, og altsaa kunne føre en svær Vægt, skulle have 4 Tommers brede Hjulfølg, vil endvidere være passende. Med Hensyn til at de Postvæsenet selv tilhørende Kjøretøier ere indrettede til forskjelligt Brug, og at de i Regelen maae have en Construction, der gjør det muligt at fremføre dem med større Hurtighed, vil der for disse Kjøretøier vanskelig kunne fastsættes almindelige Bestemmelser. For at alle

fornødne Hensyn kunne komme i Betragtning, er det derfor anseet rigtigst at give Forfrifterne for Postkjøretøierne ved et efter Overenskomst med Postvæsenet affattet Regulativ. De i Lovudkastet optagne Bestemmelser om Fragt- eller Lastvogne samt andre svære eller sværtbelæstede Vogne ere i særdeleshed nødvendige, da det netop er disse Vogne, der gjøre Veiene størst Skade. Naar ikke Vægtvogne indrettes, vil det ikke være muligt paa anden hensigtsmæssig Maade at ramme disse Kjøretøier.

til § 3.

Det ansees for at være af særdeles Bigtighed, at opnaae en større Udbredelse af det bredere Spor, og en Brede af mindst 42 Tommer synes ingenlunde at indeholde nogen overdreven Fordring.

til § 4.

Da de Kjøretøier, som kun ere bespændte med 1 Hest eller med Stude, i Regelen ere lette og føre ringe Læs, er der ikke tilstrækkelig Grund til at inddrage dem under Lovens Bestemmelser. Ligeledes har man formeent, herfra at kunne undtage Lystkøretøier af let Construction, der næsten altid ville være indrettede til meget hurtig Kørsel, hvorved Veiene lide mindst.

til § 6.

For at gjøre Controllen for de Veisfærende saa lidet besværlig som muligt, er det anseet for rigtigst at lade Controllen fornemmeligen skee i Kjøbstæderne.

til § 8.

I de Egne af Landet, hvor de mindre Landeveies Anlæg og Grundforbedring staaer tilbage, eller hvor der haves lange og vanskelige Passager til Hovedlandeveiene, turde der muligens være Anledning til at udsætte Lovens Ikrasttræden, enten for alle de mindre Landeveies Vedkommende eller for enkelte af disse.